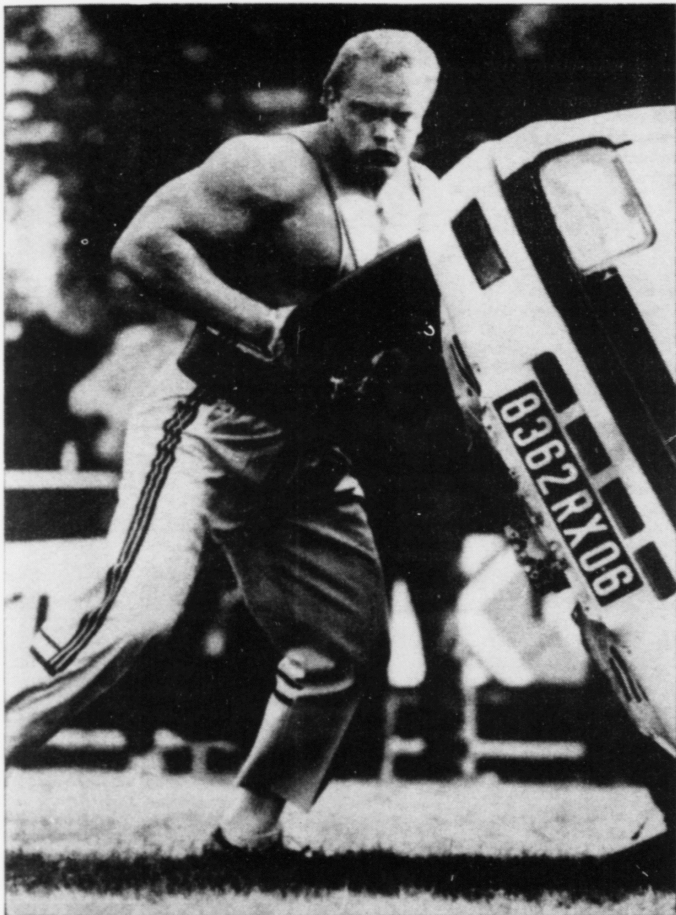

Heimsins sterkasti maður

Heimsmeistarinn, Jón Páll Sigmarsson úr Íslandi

Væddar bólnaðu og sínir vóru strektar tá væddabuntir úr allari verðini vóru í Nice og kappaðust um heitið „Heimsins sterkasti maður“.

Teir stríddust og sveittu, meðan teir reyndu at koma ígjögnum tær krevjandi uppgávurnar: at lyfta ein bíl, at lyfta ein bát og at flyta ein klett.

Ja, teir eru fittir at hyggja at, hesir „bleytu“ mennir við teimum „herðu“ væddunum. Tað skuldi ikki undra ein um lógvatak teirra er veikt, og at tann eini er skrivstovumaður, meðan hin er barnagarðspedagog.

Men uppgávuna vaksni eru teir!

Sterkastu var tann 26 ára gamli íslendingurin, Jón Páll Sigmarsson. Hann er 1 m og 92 cm til hæddar og vigar 127 kg.

Jón Páll vann framman fyri tí skeggprýdda bretanum Geoff Capes, meðan tann 30 ára gamli kandiariin, Dusco Dan Markovic, mátti taka til takk við at vera bestur at flyta eina runda grótkúlu.

Ítróttur? Ella fjant.

Í øllum førum undirhaldandi at hyggja at.

Hesir prúðu mennir í tí yvirdrivna ítróttinum. sj.

Kanadiarin, Dusco Dan Markovic

Børn og ung í ítróttarfeløgnum ítróttarfeløgnum og í kapping

Tað hevur verið og verður framvegis tjakast um børn og ung og ítrótt teirra. Hetta tjak vil Ungdóms- og Menningardeild ÍSF fegin taka lut í og ávirka, soleiðis at ítrótturin fyrst og fremst naktar serstaka tørvin hjá børnunum og teimum ungu og samstundis eggja teim í menning teirra.

Vit meta, at umleið 40 til 45% av teimum, sum iðka ítrótt í Føroyum, eru børn- og ung undir átján ár.

Tað er einki dulsmál, at stórir partur av teimum ungu gevst at iðka ítrótt tá

tey eru um 16-18 ára gomul og meta vit, at ein orsøkin til hetta eru oktu krøvini um úrslit og møgulega ávíst trýst frá foreldrum og venjarum. At nógv gevast í ungum aldri hava vit vitað í langa tíð, men eingin tykist tó at tkaa henda spurning í álvara. Tað er eins og við veðrinum — ell tosa um tað, men eingin ger nakað við tað.

Hjá nógvum felegum telja úrslitini meira enn sjálv gleðin við at iðka ítrótt, og sosiala samveran verður tíverri oftani gloymd. Eisini kemur fyrri, at foreldur vilja hava

børn síni at gerast góðar ítróttaleikarar, og verður tað tá hetta trýst — ið uttan iva er væl meint — frá foreldrunum, ið verður rakstrarmáttur barnanna. Hetta kann tíverri hava við sær, at ein ósigur á ítróttarvelli gerst ómetaliga tungur hjá einum barni. Eftir okkara tykki royna alt ov nógv foreldur og venjarar at skipa ítróttin hjá børnunum, sum um tey vóru vaksni, og kann hetta tíverri í ávisum førum hava oktan harðskap á leikvøllinum við sær.

Ungdóms- og menningardeildin metir, at hetta kann

broyttast: Við at venjingin gerst meira spælikend, vi at geva børnunum møguleika at venja ymsar ítróttir við ymsiskum røsluhættum, við ikki at hava ov kappingarkendan ítrótt fyrri børn undir 10-12 ár og við at stuðla vinarløg bæði undir venjing og kapping. Eisini eigur dentur at leggjast á at læra bernini um fair play og at tey eiga at hjálpa hver øðrum bæði á og uttan fyrri leikvallirnar.

Eingin ivi er um, at ein venjari tíðliga má gera sær greitt, hvørji mál hann vil rekka við venjing síni, ser-

stakliga eigur hann at gera sær greitt, um tað at vinna er nakað, ið hevur týðning ella ikki. Tað eru jú bæði venjarar og ítróttaleiðarar, ið siga, at tað at vinna hevur ikki tann stóra týðningin, men tá ið kappingar eru, er veruleikin ein heilt annar, tí júst í kappingunum eru tað jú aloftast bert tey bestu, ið sleppa at royna seg. Sostatt kemur oftast til sjónar, at stórir partur av venjarum/leiðarum meta tað av størri týðningi at vinna enn at bernini mennast og búast á rættan hátt. Ver reidiligur tá tú metir um

teg sjálvan!

Ungdóms- og Menningardeildin hevur hesa hugsan um at vinna, sum vit ynskja skal umhugsast av øllum, sum hava við børn og ung at gera: Iðkarin fyrst — hareftir at vinna.

Vit vita øll, at tað eru fleiri, sum visa á, at tað at vinna skal burtur úr barna- og ungdomsvenjingini, ja nógv fara so langt sum at siga, at kapping skal heilt burtur frá ítróttinum, tí kappingin skapar figgindaskap og er ósunn fyrri børn og ung.

Ungdóms- og Menningardeildin er ikki samd við hesum sjónarmiði. At taka burtur allar kappingar úr ítrótti fer ikki at seta tað at vinna í sína rettu støðu. Kappingin er bert ein háttur at samanlíka okkara evni og royndir við onnur innan fyrri avtalaðar reglur.